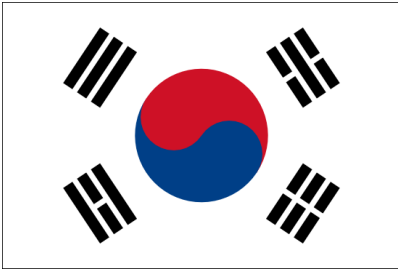

Štát - Kórejská republika (Južná Kórea) :)

História a popis

Štát na Kórejskom polostrove.

Roku 1910 - Kóreu anektovalo Japonsko.

Roku 1948, 9. septembra - bola vyhlásená Kórejská ľudovodemokratická republika (KĽDR). Vznikla Severná a Južná Kórea.

Roku 1950, 25. júna - zaútočila Severná Kórea na Kórejskú republiku a po rýchlom postupe bola zastavená vďaka operácii vojsk Organizácie spojených národov (OSN) pod vedením Spojených štátov amerických (USA) (od 5. júla). Následne bola obsadená takmer celá Kórejská ľudovodemokratická republika (KĽDR).

Roku 1950, 25. októbra - situáciu na fronte zmenil vstup miliónov čínskych dobrovoľníkov.

Od roku 1951 - prebiehali mierové rokovania, ale prímerie bolo uzavreté až v roku 1953.

Kórejčania

Vlastným menom Čoson saram (Ľudia zo zeme rannej sviežosti) - národ, ktorý tvorí základné obyvateľstvo KĽDR a Južnej Kórey. Menšiny žijú hlavne v Číne, v Japonsku v Rusku, v USA a inde. Od roku 1959 prebieha repatriácia Kórejčanov z Japonska do KĽDR. Kórejčina tvorí samostatnú jazykovú rodinu. Na začiatku nášho letopočtu prevzali Kórejčania čínske znakové písmo, ktoré bolo treba prispôbiť charakteru kórejštiny. V 15. storočí bolo preto vytvorené vlastné hláskové písmo, ktoré našlo uplatnenie až v 20. storočí. V KĽDR je používané výhradne, na juhu sa naďalej kombinuje so znakmi. Nevýhodou zostáva tradičné skladanie do slabík. Etnogéneza Kórejčanov nie je doteraz spoľahlivo preskúmaná. Podľa samotných Kórejčanov sú autochtónnym (nachádzajúcim sa na mieste svojho pôvodu.) obyvateľstvom už od paleolitu. Väčšina zahraničných bádateľov predpokladá migráciu z oblastí východne od Uralu, kde sa v 2.-1. tisícročí p.n.l. sformovala mandžusko-kórejská vetva mongoloidnej rasy. Na svojom ďalšom postupe do dnešných sídiel vytlačovali a čiastočne asimilovali aj južný austronézsky typ. Ďalší vývoj, t.j. invázia Mongolov, Džurčenov (Nü-čen), Číňanov a Mandžuvov, nemal na etnografiu väčší vplyv. Bola v podstate ukončená už na prelome letopočtu. Izolácia krajiny a jej zaostávanie, japonská okupácia a dnešné rozdelenie Kórei zabránili dokončeniu procesu formovania novodobého národa. Rozdiely medzi severom a juhom sa prehlbujú nielen v ekonomike a sociálnej skladbe, ale aj v jazyku, písme, atď. Základným spôsobom obživy bolo poľnohospodárstvo (ryža, proso, bôboviny, strukoviny, zelenina), dôležitým doplnkom je rybárstvo, a v menej úrodných oblastiach pastierstvo a ťažba dreva. Významným je aj pestovanie priadky morušovej. Doplnkom bol zber liečivých rastlín, hlavne insanu (žen-šen), dnes pestovaného na plantážach. Tradične na vysokej úrovni sú remeslá, hlavne výroba porcelánu (seladon) a textilu. Vysoký štandard vedy a kultúry (sprostredkujúca rola medzi Čínou a Japonskom) dokumentuje vynález kníhtlače s použitím pohyblivých kovových matríc už 200 rokov pred Gutenbergom (1234). Z Číny bolo prevzaté konfucianstvo, taoizmus aj budhizmus, ale v najširších vrstvách do 20. storočia prevládali animistické a totemistické predstavy spojené so šamanizmom. V polovici 19. storočia vzniklo synkretické náboženské učenie tonghak (východné učenie), ktoré bolo aj reakciou na šíriace sa kresťanstvo (od 18. storočia). Zatiaľ čo v KĽDR dnes náboženstvo nemá žiadne pozície, na juhu zohráva hlavnú úlohu budhizmus, kresťanstvo a sekta Čchondogjo (pokračovanie tonghak). Do 20. storočia prežívala tradičná patriarchálna rodina, žena mala podriadené postavenie (do konca 19. storočia existoval aj systém vedľajších žien).

